

Η Ορθόδοξη μαρτυρία στην Κορεατική Χερσόνησο

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Του Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας κ. Αμβροσίου

Στις 20 Ἀπριλίου 2004 ιδρύθηκε ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας. Πρῶτος Μητροπολίτης τῆς ἐκλέχθηκε ὁ Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐνθρόνιση πραγματοποιήθηκε στίς 20 Ἰουνίου 2004 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Δημητρίου, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου[56].

Μετὰ τὸ 1975, χάρις, κυρίως, στὴν ἀνύστακτη φροντίδα καὶ τὸν ἀξιοθαύμαστο καὶ ἀξιομίμητο μεγάλο ἱεραποστολικὸ ζῆλο τοῦ ἀρχιμ. π. Σωτηρίου Τράμπα, ἀλλὰ καὶ τὴν συνδρομὴ ἀρκετῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἡ ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησία ἀναπτύχθηκε, ὀργανώθηκε καὶ ἀπέκτησε γερὲς ρίζες στὴν κορεατικὴ γῆ. Ἔτσι σήμερα ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας διαθέτει ἑπτὰ ὀργανωμένες ἐνορίες στὴν Ν. Κορέα (στίς πόλεις Σεούλ, Πουσάν, Ἰντσόν, Τσόντζου, Πάλανγκ-λι, Τσουντσον καὶ

Οὐλσάν) καὶ μία στὴν Β. Κορέα (Πιονγκγιάνγκ), δέκα τρία παρεκκλήσια, τὸ γυναικεῖο μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Καπιόνγκ, τὸ ἀνδρικό μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου στὸ Γιανγκού, ἱεραποστολικὸ κέντρο, ἐκδοτικὸ οἶκο ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Korean Orthodox Editions» μὲ πολλές καὶ ἀξιόλογες ἐκδόσεις στὰ κορεατικά, δύο βιβλιοπωλεῖα (Book Café “Φιλοκαλία” στὴν Σεοῦλ καὶ Book Café “Λόγος” στὸ Ἰντζόν), ἱστοχῶρο orthodox.or.kr, κατασκήνωση στὸ Τζοντζοῦ, Παιδικὸ Σταθμὸ μὲ τὴν ὀνομασία «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸ Πουσάν, Κέντρο Μερίμνης Ὑπερηλίκων στὸ Τζοντζοῦ, ἰδιόκτητο ὀρθόδοξο κοιμητήριο στὸ Γιονμιρί καὶ ἐτοιμάζεται ἡ ἀνέγερση τοῦ Ἀσιατικοῦ Ὁρθόδοξου Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ Συνεδριακοῦ Κέντρου στὸ Καπιόνγκ, στὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσῃ καὶ ἡ πρώτη Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολὴ στὴν Ἀνατολικὴ Ἀσία. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κορέας εἶναι μέλος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ἐκκλησιῶν The National Council of Churches in Korea (NCCCK) καὶ συμμετέχει στοὺς θεολογικοὺς διαλόγους. Ἡ Α.Θ. Παναγιώτητα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε τρεῖς φορές τὴν Κορέα (8-13/4/1995, 26/2-2/3/2000 καὶ 23-28/6/2005). Κατὰ τὶς τρεῖς αὐτὲς κεφαλαιώδους σημασίας γιὰ τὴν ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις τοῦ Παναγιωτάτου, καὶ οἱ ὁποῖες φανερώνουν τὴν μεγάλη ποιμαντικὴ μέριμνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γιὰ τὴν διάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στὴν Κορέα, κατετέθησαν θεμέλιοι λίθοι καὶ ἐγκαινιάστηκαν ἱεροὶ ναοὶ καὶ κτήρια. Ἐπίσης μὲ τὴν μεσολάβηση τοῦ Παναγιωτάτου κατὰ τὴν πρώτη Του ἐπίσκεψη τὸ 1995 ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τὸ Κορεατικὸ Κράτος τὸ «Ίδρυμα Συντηρήσεως καὶ Διαφυλάξεως τῆς Περιουσίας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Κορέα» ὡς Νομικὸ Πρόσωπο, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν Κορέα ἔλαβε νομικὴ ὑπόσταση. Σύμφωνα μὲ τὸ ἐγκριμμένο καταστατικὸ τὸ ἐν λόγῳ Ίδρυμα καὶ ἡ περιουσία του τελοῦν ὑπὸ τὸν ἑλεγχὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Κορεατικοῦ Κράτους.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ ΚΑΙ Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΡΕΑΣ

Μετά από την κατάρρευση του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Ρωσία και στις βαλκανικές χώρες την δεκαετία του '90, άρχισαν να εμφανίζονται στην Κορέα από όρθόδοξες χώρες οι πρώτοι οίκοномиκοι μετανάστες. Έρχόμενοι στην Κορέα, άγνωστοι μεταξύ άγνωστων, πολλοί έξ αὐτῶν ἐνδιαφέρθηκαν νὰ βροῦν ὀρθόδοξο ναό. Ἐξ ἀρχῆς βρῆκαν καταφυγή καὶ συμπαράσταση στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἐν Κορέᾳ Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ τότε Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος τοὺς ἀγκάλιασε μὲ ὅλη του τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πατρικὴ στοργή καὶ σιγὰ σιγὰ δημιουργήθηκε ὁ πρῶτος πυρήνας σλαβοφῶνων Ὀρθοδόξων. Ὁ ἴδιος ἔμαθε νὰ λειτουργεῖ στὰ σλαβονικὰ καὶ τελοῦσε ἀπὸ τὸ 1992 στὴν Σεοῦλ (στὸ παρεκκλήσι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου) ἢ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Καπιόνγκ, στὴν ὁποία ἔμεναν οἱ προσκυνητὲς τὰ σαββατοκύριακα, τὴν θ. Λειτουργία. Ἐπίσης τελοῦσε ἰδιαίτερες ἀκολουθίες γιὰ τοὺς σλαβόφωνους τὰ Χριστούγεννα καὶ στὶς μεγάλες ἐορτὲς μὲ τὸ παλαιὸ ἐορτολόγιο, γιὰ νὰ αἰσθάνονται οἰκεῖα. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ 1995, κατὰ τὴν ἱστορικὴ πρώτη ἐπίσημη ποιμαντικὴ ἐπίσκεψη τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στὴν Κορέα, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, στὸ ὁποῖο ἔκτοτε οἱ σλαβόφωνοι ἐξυπηρετοῦνται λειτουργικῶς. Κατόπιν, τὸ ἔτος 1998, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ζήλων Σωτήριος ζήτησε, μέσω τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, νὰ σταλεῖ στὴν

Κορέα από τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας ἕνας Ρώσσος ἱερέας γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῶν Ρώσσων καὶ τῶν ὑπολοίπων σλαβοφώνων.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐνέκρινε τὸ αἶτημα. Στὴν αἴτηση τοῦ Θεοφιλεστάτου καθίστατο σαφὲς ὅτι ὁ ἀποσταλησόμενος ἱερέας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνήκει στὴν δύναμη τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας ἀπ’ τὴν ὁποία θὰ λάμβανε μισθὸ καὶ θὰ μνημόνευε τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη. Τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας δὲν ἀνταποκρίθηκε στὸ αἶτημα ἀμέσως. Πέρασαν δύο χρόνια καὶ τελικῶς τὸ 2000 ἐστάλη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας ὁ Ρωσσοκορεάτης ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ. Σὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ζήλων Σωτήριο, ὁ τότε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραντ Κύριλλος (νῦν Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας), ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀνέφερε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά:

“Θεοφιλέστατε, Σᾶς χαιρετῶ ἐγκάρδια καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὸ γράμμα Σας, ποὺ εἶναι γεμᾶτο μὲ ἀρχιερατικὴ φροντίδα γιὰ τὴν πνευματικὴ διαποίμανση τοῦ ρωσσοφώνου ὀρθοδόξου ποιμνίου, ποὺ ζεῖ μονίμως στὴν Κορέα. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ρωσσοικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συμερίζεται τὴν ἀνησυχία Σας καὶ τὴν οὐσιαστικὴ ἀνάγκη ἐποικοδομητικῆς λύσης τοῦ ζητήματος.

Σὲ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς Σας Σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἀπὸ τὴν Ρωσσοικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποστέλλεται προσωρινὰ στὴν Κορέα γιὰ ποιμαντικὴ διακονία ὁ ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ, ὁ ὁποῖος θὰ τελεῖ στὴν διάθεση τῆς Θεοφιλίας Σας καὶ

θὰ ἐκτελεῖ ὅλα τὰ ἀνατιθέμενα σ' αὐτὸν διακονήματα, ἀλλὰ δικαιοδοσιακὰ θὰ συνεχίσει νὰ ἀνήκει στὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Παρακαλῶ, Θεοφιλέστατε νὰ στείλετε τὴν κατάλληλη πρόσκληση στὸν Ἱερομόναχο Θεοφάνη γιὰ τὴν χορήγηση βίζας εἰσόδου στὴν Κορέα.

Μὲ ἀδελφικὴ ἐν Κυρίῳ ἀγάπη

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας

+Μητροπολίτης Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραντ ΚΥΡΙΛΛΟΣ”

Τελικῶς ὁ ἱερομόναχος Θεοφάνης Κίμ ἔφθασε στὴν Κορέα τὸν Αὐγούστο τοῦ 2000 καὶ ἀνέλαβε ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ζήλων Σωτήριο τὴν διακονία του πρὸς τοὺς Ρώσους καὶ σλαβόφωνους πιστοὺς. Ὁ π. Θεοφάνης Κίμ μετὰ τὴν ἐκλογή του ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τὴν 5ῃ Ὀκτωβρίου 2011 σὲ Ἐπίσκοπο Kyzyl καὶ Tyva ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴν Κορέα. Ἐκτοτε τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῶν Σλαβοφώνων ἀνέλαβε ὁ οὐκρανικῆς καταγωγῆς ἱερέας π. Ρωμανὸς Kanchak, ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε διάκονος (23/2/2012) καὶ πρεσβύτερος (24/2/2012) στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Μητρόπολη Κορέας ἔχει ὑπὸ τὴν εὐθύνη της τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων ποὺ διαμένουν στὴν χώρα, ἀλλὰ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων διερχομένων ναυτικῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν. Δηλαδή οἱ Ὁρθόδοξοι ὅλων

τῶν ἐθνικοτήτων (Κορεάτες, Ρῶσσοι, Οὐκρανοί, Ρουμάνοι, Ἕλληνες, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀμερικανοί, Εὐρωπαῖοι, Αὐστραλοί, Σύριοι, Αἰγύπτιοι κ.ἄ) εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ ὠμοφόριο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Γιὰ τὴν καλύτερη ποιμαντικὴ ἐξυπηρέτηση ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, στὴν μὲν Σεοῦλ λειτουργεῖ στὸν χῶρο τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου, ἐκτὸς τοῦ καθεδρικοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, στὸν ὁποῖο χρησιμοποιεῖται ὡς λειτουργικὴ γλῶσσα ἢ σλαβονικὴ γιὰ τοὺς σλαβόφωνους Ὁρθοδόξους, ἀλλὰ κατὰ καιροὺς καὶ ἡ ἀγγλικὴ γιὰ τοὺς ἀγγλόφωνους. Ἐπίσης στὴν Ἑνορίᾳ «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὴν πόλιν Πουσάν λειτουργεῖ τὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ ὁποῖο τελεῖται στὰ σλαβονικὰ ἢ θ. Λειτουργία.

Ἀπὸ τὸ 1992 μέχρι σήμερα ἱκανὸς ἀριθμὸς Ρώσων καὶ λοιπῶν σλαβόφωνων κατηχήθηκαν καὶ βαπτίστηκαν Ὁρθόδοξοι καὶ τελέστηκε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου σὲ ὅσους εἶχαν τελέσει μόνον πολιτικὸ γάμο. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν πνευματικὴν συμπαράσταση πολλοὶ ἔχουν βοηθηθεῖ καὶ ὑλικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Κορέας. Ἀρκετοὶ π.χ. φιλοξενήθηκαν στὸν ξενῶνα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Σεοῦλ γιὰ μικρὰ ἢ μεγάλα διαστήματα, ἄλλοι ἔχουν λάβει βοήθεια σὲ περιπτώσεις προβλημάτων ὑγείας, ἐργασίας κ.λπ. Οἱ σλαβόφωνοι καὶ ἀγγλόφωνοι Ὁρθόδοξοι τῆς Σεοῦλ στὶς μεγάλες γιορτὲς συλλειτουργοῦνται μὲ τοὺς Κορεάτες πιστοὺς στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεοῦλ. Κάθε Κυριακὴ συμμετέχουν στὸ γεῦμα ἀγάπης, ποὺ παρατίθεται γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς σὲ κάθε Ἑνορίᾳ. Ἐπίσης τὰ παιδιὰ τοὺς συμμετέχουν στὰ κατηχητικὰ καὶ κατασκηνωτικὰ προγράμματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κλίμα ἀληθινῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀτμόσφαιρα Πεντηκοστῆς ἐπικρατεῖ στὶς κυριακάτικες εὐχαριστιακὰς συνάξεις, γιὰτὶ ἡ ἐν Κορέᾳ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐνώνει τοὺς πιστοὺς τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων σὲ μία πνευματικὴ οἰκογένεια.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θὰ μπορούσε, νομίζουμε, νὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς συμπερασματικὰ ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κορέας πλησιάζει τὴν αὐστηρῶς κανονικὴ τάξιν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ὁρθόδοξης Διασπορᾶς, ποὺ εἶναι, δηλαδή, ἡ ὑπαρξὴ ἐνὸς καὶ μόνον Ἐπισκόπου σὲ κάθε τόπο, μὲ μοναδικὸ κριτήριον τὸ γεωγραφικὸ καὶ ποτὲ τὸ γλωσσικὸ ἢ τὸ ἐθνικοφυλετικόν.